

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conciliis Generalibus Approbatis Ac Reprobatis Breve Compendium.

Longo, Francesco

Romae, 1624

10. Chalcedonense.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10467

De Concilio Calcedonenſi.

Anno
450.

Nno 450. & 451.
congregatum eſt
Concilium Oecu-
menicum Chalce-

done auctoritate Leonis Pa-
pæ, iſtante, & urgente Mar-
ciano Imperatore, qui de hac
re ſic ſcribit ad Leonem Sum-
mum Pontificem (vt conſtat
ex literis præambularibus
Concilij Chalcedonenſis)

*Marcia-
nus Imp.
à ſummo
Pont. im-
petrat ce-
lebrationē
Synodi ge-
neralis.*

*Super eſt, inquit in 2. epiſt. vt
ſi placuerit Beatitudini tuæ
in has partes aduenire, & Sy-
nodum celebrare, hoc facere
religionis affectu dignetur.*

*Et paulò poſt: Si vero hoc
onerofum eſt, vt Tu ad has
partes aduenias, hoc ipſum
proprijs literis tua Sanctitas
manifeſtet, quatenus, & in*

omnia

CHALCEDONENSI. 131

omnium Orientem, et in ipsam
Thraciam, & Illyricum no-
stra litera dirigantur, & ad
quendam destinatum locum,
ubi vobis placuerit (ergo ad
Papam pertinet eligere lo-
cum) omnes Sanctissimi E-
piscopi debeant convenire, &
qua Christiana Religione, &
Catholica fidei profint, sicut
Sanctitas tua, secundum Ec-
clesiasticas regulas definierit,
(ergo res in Concilio definien-
da, à Papa prius debent de-
finiri, cum sit Ecclesiae totius,
& illius Congregationis Ca-
put) sua dispositione decla-
rent.

Ad Papam
pertinet lo-
cum Con-
cilij elige-
re, & de-
putare.

Electa est autem Ciuitas
Chalcedonensis, ad quam Sū-
mus Pontifex Legatos misit,
Paschasium scilicet, & Lucen-
tium Episcopos, Bonifacium,
& Basilium Presbyteros. Con-
stat hoc, quia ipsi in omni-
bus Actio nibus, primi nomi-

Chalcedo-
nē. Ciuitas
eligitur
Ad quam
Legati m-
tuntur à
Papa.

132 DE CONCILIO.

nantur, primi sedent, primi loquuntur, primi subscribunt: ipsi sententiam diffinitiuam in Dioscorum proferunt nomine Papæ, & totius Concilii, Act. 3. his verbis. Sanctissimus, & Beatissimus Papa, Caput vniuersalis Ecclesiæ, Leo per nos Legatos suos, Sancta Synodo consentiente, Petri Apostoli præditus dignitate, qui Ecclesiæ fundamentum, & petra fidei, & cœlestis Regni ianitor nuncupatur, Episcopali dignitate Dioscorum nudauit, & ab omni Sacerdotali opere fecit extorrem.

Marcianus sedit ibi, sed non præfedit.

Interfuit etiam, & Marcianus Imperator, & sedit in primo loco, non tamen præfedit, ut iudex, ut ipsemet testatus est in oratione ad Synodum, quæ extat, Act. 1. ubi ait, se venisse ad confirmandam fidem, sicut olim fecerat Constanti-

stantinus Magnus : idest non
venisse ad explicandam fidem
& controuersias iudicandas,
sed ad hoc vt fides à Concilio
explicata firma, ac tota cōsi-
deret, defensa videlicet Impe-
ratoris ope, & auctoritate.

Interuenerunt denique no-
mine Imperatoris in alijs a-
ctionibus quidam Iudices læ-
culares, qui non erant Iudices
controuersiarum fidei ; sed
tantum vt omnia fierent legi-
timè, sine vi, & fraude ; ac tu-
multibus. Quia enim in Con-
cilio Ephesino II. Dioscorus
Episcopus militibus introdu-
ctis, vi coëgerat Episcopos ad
subscribendum : in hoc Con-
cilio interfuerunt, vel Impe-
rator, vel Vicarij eius ad im-
pediendam violentiam. Id
quod in toto Concilio appa-
ret : nunquam enim senten-
tiam ferunt, nunquam sub-
scribunt, & in omnibus sen-
ten-

*Interfue-
runt &
Imperato-
ris Vicarij
cum mili-
tibus, ne
tumultus
fierent.*

134 DE CONCILIO
tentijs Episcoporum acquie-
scunt.

*Numerus
Episcopo-
rum, qui
ad Syno-
dum vene-
runt.*

*Patriar-
che om-
nes Pri-
matum
Ecclesie
Romanæ
profiten-
tur.*

*Eutychetis
hæresis
damnata.*

Conuenerunt in hac Cui-
tate sexcenti, & triginta Epi-
scopi: ex quibus erant Patriar-
chæ Dioscorus Alexandrinus
qui tamen mox eiectus est:
Maximus Antiochenus, Ana-
tolius Constantinopolitanus,
& Iuuenalis Hierosolymita-
nus. Qui omnes ad Leonem
Primum legationem miserunt,
eum recognoscentes Pastorem
vniuersalem totius Ecclesie.
Ex quo conuincitur heretico-
rum perfidia, qui quamuis se
recipere quatuor generalia
Concilia asserant; Primatum
tamen Ecclesie Romanæ reco-
gnoscere nolunt.

Damnata est in hac Synodo
hæresis Eutychetis Archiman-
dritæ, quæ vnâ tantum in
Christo naturâ assererat post
Incarnationem, humanam, sci-
licet; eamq. passim atq. mor-

tuam esse, &c.

Sed mirum accidit hoc eodem tempore: nam aduersus hunc Agiomachorum ducem, non fulgur intorserit, sed canticum duntaxat præparauerit Deus, quo Diuinitatis immortalitas vbiq. gentium prædicaretur, & per ipsum offensus numinis imploratio conciliaretur. Quod qua ratione, quoue tempore acciderit, tum ex antiquo Græcorum Menologio, tum ex Damasceno de Trifagio, & ex alijs, paucis hic perstringendum est. Die 24. Sept. imperante Theodosio (anno Imperij illius 39. qui erat Christi 446. terræmotus factus est magnus, & talis, qualis nunquam antea factus fuisse commemoratur. Quo factum est, vt totus populus vnâ cum Imperatore, & Patriarcha Proclo exierit extra urbē

in

De Trifagio breuis historia.

Terræmotus magnus qualis nunquam antea Constantinopolitani ciues. simul cum Imp. & Patriarcha in Cæpti eueit.

in locum, qui dicitur, Campus, propterea quod sine cessatione aliqua erat illa terrarum commotio: & totus populus Litanijs, & supplicationibus diuinam opem imploraret.

*Puer in
Coelum di
uina vi ra
pitur.*

De repente autem, diuina quadam vi, spectantibus cunctis, puerulus è media turba eripitur, & in Coelum vsque, vt humanum omnem effugeret obtutum, rapitur. Diuinam audit vocem, qua Angeli Deum laudabant: arrigit aures, exaudit dicentes. *Agios ò theos, agios ischiro, agios atbanatos, eleison imas. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis, miserere nobis.* Et post cantum sibi imperantis vocem excipit, ut hymnum illum protinus renunciet in terra.

*Audit An
gelos can
tare trisa
gium.*

Tremuli, ac mirabundi stabant

bant omnes, Dei misericordiam implorantes, & dicentes *Kyrie eleison*. Descendit puer, & voce magna populum compellans, petit, vt Trisagium in hunc modum decanter *Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis, miserere nobis*. Quæ cum dixisset, animam Deo reddidit, & terræmotus quieuit.

Ecclesia autem Latina idcirco in 6. fer. Parasceues tale Trisagium repetit, quia quidam Petrus Gnaphens Episcopus Antiochenus hereticus ad errores Eutichetis addidit vt in Trisagio Crux poneretur, & diceretur, *Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis, qui crucifixus es pro nobis*. Ex quo videbatur, totam Trinitatem fuisse crucifixam. Propterea S. Elias Ierosolymitanus Episcopus ordinavit, vt sanctus ille hymnus

Græ

Puer è celo descendit, & voce magna populum compellans, petit, vt Trisagium in hunc modum decanter

Trisagium canatur, & terræmotus quieuit.

Ecclesia Latina in 6. fer. Parasceues tale Trisagium repetit.

Petri Gnaphens hereticus

Græca lingua caneretur, in qua nullum additamentum pariebatur. Qui mos, etiam in Ecclesiam Occidentalem manavit, ut die Sancto Parasceues is hymnus Græco sermone concineretur.

Ecclesiæ res non secundum Pragmaticas, sed secundum Canones iudicandæ sunt.

In hoc eodem Concilio, ut habetur in sess. 5. dum disputaretur, an quædam causa de usurpatis ab Eustathio Ecclesijs Tyriæ Metropolis, deberet iudicari secundum Pragmaticas sacras; an verò secundum regulas Patrum. Sancta Synodus dixit: *Contra Canones nil pragmaticum valebit. Regula Patrum teneant.* Gloriosissimi Iudices dixerunt. *Nunc tempus est, edoceri nos à S. Synodo, an liceat ex sacro Pragmatico, alienæ Ecclesiæ iura ab alijs Episcopis auerti.* S. Synodus dixit: *Non licet hac: est præter Regulas.*

Decernitur pariter in hac eadem

eadem Synodo, vt Hierosoly-
mitana Ecclesia Patriarcha-
lem honorem habeat: vnde ex
eo tempore Episcopus Hiero-
solymitanus Patriarchæ no-
men obtinuit post Constanti-
nopolitanum; Alexandrinum,
& Antiochenum: antea enim
Cæsariensi subijciebatur, qui
Syriæ Metropolitanus erat.

Abloluta Synodo, Patres
confirmationem à summo Pó-
tificè petiuere. Illa autem, quæ
à Leone Papa confirmata fue-
runt, hæc sunt. *Omnia, sci-
licet, quæ de fide Incarnatio-
nis Domini nostri Iesu Chri-
sti contra heresim Eutychia-
nam communi Patrum Orbo
doxorū, sententia definita fue-
runt.* Id verò, quod instigan-
te Anatolio Constantinopoli-
tano Antistite, ambitiosè, ab-
sentibus, & postea contradi-
centibus Legatis, de Primatu
Sedis Constantinopolitanæ cō-
tra

*Hieroso-
lym. Eccl.
Patriar-
chalem di-
gnitatem
obtinet.*

*Patres
Conc, con-
firmatio-
nem a Pa-
pa petunt.*

*Constanti-
no. Eccl. nō
habet, secū-
dum locū
post Ro-
manam,
itaquod et
equetur.*

tra decreta Nicæni Concilij
constitutum fecit, vt post Ro-
manam Sedem secundum locū
Patriarchalis honoris, ac di-
gnitatis Constantinopolitana
Ecclesia haberet; id, inquam,
Sanctus Leo Pontifex impro-
bavit, cassauit, atque irritum
reddidit.

*Primatus
non est da-
tus Eccl.
Rom. ab
hominibus
sed a Cbri-
sto.*

Præterea habentur in Can.
27. hæc verba: *Etenim anti-
quæ Roma Throno, quod vr-
bi illa imperaret, iure Patres
privilegia tribuerunt.* Hæc,
inquam, verba falsa sunt, & sup-
posititiū esse Canonem osten-
dunt, vt latè in nostra Conci-
liorum Sūma demonstramus:
nam ipsa Romana Ecclesia non
à Concilijs, vel à Christianis
Imperatoribus, sed à Christo
Domino Primatum obtinuit.
Ita enim exorditur Canon sex-
tus Concilij Nicæni: *Ecclesia
Romana semper habuit pri-
matum.* Sic etiam fateatur

Ana

CHALCEDONEN. 141

Anacletus Papa, epist. 3. & Vi-
gilius Papa in epist. ad Euthe-
rum dicit : *Quamobrem san-
cta Romana Ecclesia eius me-
rito, voce Domini consecrata,
& Sanctorum Patrum aucto-
ritate roborata, Primatum te-
net omnium Ecclesiarum: ad
quam tam Summa Episcopo-
rum negotia, & iudicia, atq;
quærelæ, quàm, & maiores
Ecclesiarum quæstiones, quasi
ad caput semper referenda
sunt.* Idem quoque habetur
in Præfatione Nicæni Conci-
lij in principio scilicet, quòd
*Ecclesia Romana nullis Syno-
dicis decretis prælata est cæ-
teris Ecclesiis, sed Evangelicæ
voce Domini, & Salvatoris
nostri Primatum obtinuit.*

Vide nostram Summam Con-
ciliorum in annotat. can. 27.
Concilij Chalcedonensis.

De

Eccl. Ro.
semper ha-
buit pri-
matum.